Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

19 ноември 2015 година*

„Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Равно третиране — Данък върху доходите — Доходи на чуждестранни данъчнозадължени лица, подлежащи на данък, удържан при източника — Изключване на всякакво данъчно приспадане, свързано с личното положение на данъчнозадълженото лице — Обосноваване — Възможност на чуждестранните данъчнозадължени лица да изберат режима, приложим за местните данъчнозадължени лица, и да ползват посочените приспадания“

По дело C-632/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Högsta förvaltningsdomstolen (Върховен административен съд, Швеция) с акт от 25 ноември 2013 г., постъпил в Съда на 3 декември 2013 г., в рамките на производство по дело

Skatteverket

срещу

Hilkka Hirvonen,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: A. Borg Barthet, изпълняващ функцията на председател на състава, M. Berger (докладчик) и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Skatteverket, от T. Wallén,

— за H. Hirvonen, от самата нея,

— за шведското правителство, от A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, K. Sparrman, L. Swedenborg и C. Hagerman, в качеството на представители,

— за белгийското правителство, от M. Jacobs и J.-C. Halleux, в качеството на представители,

* Език на производството: шведски.

— за датското правителство, от C. Thorning и M. Wolff, в качеството на представители,

— за германското правителство, от T. Henze и K. Petersen, в качеството на представители,

— за испанското правителство, от L. Banciella Rodríguez-Miñón и A. Rubio González, в качеството на представители,

— за нидерландското правителство, от M. Bulterman и M. de Ree, в качеството на представители,

— за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, J. Martins da Silva и M. Rebelo, в качеството на представители,

— за финландското правителство, от S. Hartikainen, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от W. Roels и J. Enegren, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 45 ДФЕС.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Skatteverket (данъчна администрация) и г-жа Hirvonen, отнасящ се до отказа на първата да предостави на втората данъчни предимства във връзка с данъка върху доходите за 2005 г.

Правна уредба

3 По силата на Закон (1999:1229) относно данъка върху доходите (Inkomstskattelagen (1999:1229), наричан по-нататък „Законът относно данъка върху доходите“), данъчнозадължените местни лица в Швеция са неограничено данъчнозадължени, в смисъл че те се облагат в тази държава членка за всички доходи, които получават както в Швеция, така и извън нея.

4 В това отношение Законът относно данъка върху доходите прокарва разграничение между доходите от професионална дейност, а именно различни видове доходи от трудови правоотношения, и доходите от капитали, като последният вид доходи се облага отделно. При изчисляване на облагаемите доходи се приспадат разходите, направени за получаване и поддържане на тези облагаеми доходи. Освен това могат да се предоставят основно данъчно облекчение и някои други приспадания, свързани с личното положение на съответното данъчнозадължено лице.

5 От облагаемите доходи от професионална дейност се приспада общински и държавен данък върху доходите. Ставката на общинския данък върху доходите е пропорционална и варира между 29 % и 34 % в зависимост от общината или от областта. Средно е малко над 30 %.

6 Ставката на националния данък върху доходите е прогресивна и е между 20 % и 22 %. Този данък се събира върху доходите от професионална дейност, след като облагаемият доход надвиши определена сума. Върху облагаемите доходи от капитали се събира национална данъчна ставка от 30 %.

7 Ако при изчисляването на доходите от капитали се установи дефицит, върху частта от дефицита, която не надхвърля 100 000 шведски крони (SEK) (около 10 600 EUR), се предоставя 30 % данъчно облекчение, а върху останалата част от дефицита — 21 %.

8 От своя страна чуждестранните данъчнозадължени лица по принцип са ограничено данъчнозадължени в Швеция, като върху техните доходи от трудови правоотношения се прави окончателна удръжка при източника с данъчна ставка от 25 % (наричана по-нататък „режимът на данъчно облагане при източника“) по силата на Закон (1991:586) относно специалното данъчно облагане на доходите на чуждестранни лица (Lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, наричан по-нататък „Законът относно специалното данъчно облагане на доходите“).

9 За чуждестранното данъчнозадължено лице не съществува право на приспадане нито за разходите, свързани с получаването и с поддържането на доходите, нито за личните разходи. За сметка на това данъчната ставка е по-ниска от ставката, приложима в рамките на режима на данъка върху доходите на местните данъчнозадължени лица (наричан по-нататък „общият режим на данъчно облагане“). Тъй като удръжката на данък при източника е окончателна, чуждестранното данъчнозадължено лице повече не е задължено да декларира своите доходи. Според запитващата юрисдикция целта на такава удръжка при източника е да улесни данъчнозадълженото лице и същевременно да опрости управлението от страна на данъчната администрация.

10 Съгласно член 5 от Закона относно специалното данъчно облагане на доходите подлежащите на облагане доходи включват по-специално трудовите възнаграждения и сравнимите облаги, произтичащи от трудова дейност или платен стаж в Швеция. За сметка на това данъчното облагане съгласно този закон не обхваща нито доходите, получени от самостоятелна стопанска дейност, извършвана в Швеция, нито доходите от капитали, тъй като те са обхванати от общия режим на данъчно облагане.

11 Възнагражденията под формата на пенсии или обезщетения при заболяване, изплащани на основание на законодателството в областта на социалното осигуряване, също подлежат на облагане по силата на член 5, първа алинея, точка 4 от Закона относно специалното данъчно облагане на доходите, когато надвишават определен праг. Част от тези възнаграждения обаче е освободена от данъчно облагане. Това освобождаване, което е въведено, за да се избегне платеният данък да е по-висок от този в тежест на лицата, подлежащи на пълно данъчно облагане, е определено така, че да съответства на максималното облекчение, прилагано в рамките на общия режим на данъчно облагане.

12 Вследствие на решение Wallentin (C-169/03, EU:C:2004:403) от 2005 г. чуждестранните данъчнозадължени лица имат възможност да изберат общия режим на данъчно облагане, а не режима на данъчно облагане при източника. Когато изберат първия от посочените режими, тези лица получават облекчения за разходите за получаване и за поддържане на доходите. Ако са придобили всичките или почти всичките си доходи в Швеция, те имат право и на някои други данъчни стимули, като възможността при определени условия да получат облекчения за разходите във връзка с лихви по заем, които не могат да бъдат приспаднати в държавата по пребиваване.

Главното производство и преюдициалният въпрос

13 Г-жа Hirvonen установява обичайното си местопребиваване във Финландия през 2000 г., след като работи в Швеция през целия си професионален живот. Доходите ѝ произхождат изключително от Швеция и се състоят от пенсия, пожизнена рента и обезщетения за заболяване. През годината, разглеждана в главното производство, освен текущи разходи, тя е направила във Финландия само разходи във връзка с платени лихви по жилищен заем (наричани по-нататък „лихвите по заема“).

14 По силата на спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане, сключена между Швеция и Финландия, в редакцията ѝ, приложима към спора в главното производство, доходите, получени в Швеция, се облагат изключително в тази държава членка. Тъй като г-жа Hirvonen не е получила никакви доходи във Финландия, тя не е могла да приспадне лихвите си по заема в рамките на данъчно облагане в последната държава.

15 От своя страна шведската данъчна администрация облага доходите на г-жа Hirvonen за 2005 г. съгласно Закона относно специалното данъчно облагане на доходите, без да ѝ признае приспадане на нейните лихви по заема.

16 Г-жа Hirvonen, която е отказала доходите ѝ да бъдат обложени в рамките на общия режим на данъчно облагане, тъй като такова облагане би ѝ донесло по-голяма данъчна тежест от тази, която произтича от режима на данъчно облагане при източника, включително като се има предвид приспадането на нейните лихви по заема, подава жалба срещу това решение пред länsrätten i Stockholms län (Окръжен административен съд, Стокхолм), като изтъква правото да ползва такова приспадане в рамките на режима на данъчно облагане при източника. Тази юрисдикция отхвърля жалбата.

17 Kammarrätten i Stockholm (Апелативен административен съд, Стокхолм), пред който г-жа Hirvonen подава въззивна жалба срещу решението на länsrätten i Stockholms län (Окръжен административен съд, Стокхолм), признава на заинтересованото лице, основавайки се на законодателството на Съюза, предявеното право на приспадане. Данъчната администрация подава жалба срещу това съдебно решение пред запитващата юрисдикция.

18 Пред последната юрисдикция данъчната администрация поддържа, че приспадането на платените лихви по жилищен заем е възможно само в рамките на общия режим на данъчно облагане — режим, който чуждестранните данъчнозадължени лица имат възможност да изберат. Съдът бил потвърдил законосъобразността на такова право на избор в решение Gerritse (C-234/01, EU:C:2003:340). Освен това според тази администрация положението в главното производство не е сравнимо с положението, във връзка с което е прието решение Gielen (C-440/08, EU:C:2010:148). Смисълът и целта на установеното със Закона относно специалното данъчно облагане на доходите облагане при източника — облагане, чието съществуване е признато като основен принцип на международното данъчно право — а именно да се намали възложената тежест на данъчнозадълженото лице и да се опрости задачата на администрацията, не допускали възможността да се приспадат направените разноски и разходи.

19 Запитващата юрисдикция обаче вижда някои сходства между главното производство и производството, по което е постановено решение Gielen (C-440/08, EU:C:2010:148), тъй като в последното дело Съдът е постановил, че обстоятелството, че чуждестранното данъчнозадължено лице може да избере данъчния режим за местните данъчнозадължени лица, а не да подлежи на облагане съгласно режима, приложим за чуждестранните данъчнозадължени лица, не може да премахне дискриминационния характер на дадено специално данъчно предимство. Запитващата юрисдикция обаче изтъква, че за разлика от обстоятелствата по делото, по което е постановено решение Gielen (C-440/08, EU:C:2010:148), случаят в главното

производство се отнася до данъчно предимство, което не е специално, и че в Швеция данъчнозадълженото лице може да избира по отношение на данъчното облагане на облагаемите си доходи между „две напълно различни системи“.

20 При тези обстоятелства Högsta förvaltningsdomstolen (Върховният административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 45 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателството на държава членка да предвижда, че лице, което пребивава в друга държава членка и е получило всичките или почти всичките си доходи в първата държава членка, има право да избира между два напълно различни режима на данъчно облагане, а именно или да бъде обложено с данък при източника с по-ниска данъчна ставка, но без право на данъчните облекчения, приложими съгласно общия режим на данъчно облагане на доходите, или да бъде обложено съгласно посочения общ режим и така да може да ползва въпросните данъчни облекчения?“.

По преюдициалния въпрос

21 В самото начало следва да се припомни, че съгласно практиката на Съда пенсионирано лице като г-жа Hirvonen, която напуска държавата членка, където е прекарала целия си професионален живот, за да се установи в друга държава членка, може, когато положението му не попада в обхвата на свободното движение, гарантирано от член 45 ДФЕС, да се позове на правото на свободно движение като гражданин на Съюза по силата на член 21 ДФЕС (вж. в този смисъл решение Turpeinen, C-520/04, EU:C:2006:703, т. 16—23).

22 Следователно положението на г-жа Hirvonen трябва да се прецени от гледна точка на член 21 ДФЕС.

23 Що се отнася до данъчното облагане на професионалните доходи в Швеция, от преписката е видно, че чуждестранните данъчнозадължени лица имат възможността да избират между два различни режима на данъчно облагане.

24 По принцип техният данък се събира чрез удържане при източника, чиято ставка е 25 %. Облагаемата основа за това удържане се състои от всички брутни доходи на данъчнозадълженото лице. Когато брутните доходи включват пенсии, една част от тях е освободена от данъчно облагане, като размерът на това освобождаване съответства на максималното облекчение, от което могат да се ползват местните данъчнозадължени лица, които се намират в сходно положение. В рамките на режима на данъчно облагане при източника не съществува право на специални приспадания като тези, които ползват местните лица в рамките на общия режим на данъчно облагане.

25 Все пак съгласно правото на избор, което им е признато, чуждестранните данъчнозадължени лица имат възможност да изберат общия режим на данъчно облагане и следователно да ползват приспаданията, свързани с личното и семейното им положение. По-специално, този режим разрешава приспадането на платените лихви по жилищен заем, когато те не могат да бъдат приспаднати в държавата на пребиваване.

26 В това отношение от преписката е видно, че в главното производство г-жа Hirvonen, която е избрала режима на данъчно облагане при източника, все пак иска да ползва възможността за приспадане на лихвите ѝ по заема, макар че съгласно националното право тази възможност е запазена само за общия режим на данъчно облагане.

27 Поради това, при тези особени обстоятелства поставеният от запитващата юрисдикция въпрос следва да се разбира по същество като запитване дали съставлява дискриминация в разрез с член 21 ДФЕС фактът, че дадено законодателство отказва да предостави на чуждестранните данъчнозадължени лица, които получават по-голямата част от доходите си от държавата по източника им и които са избрали режима на данъчно облагане при източника, същите приспадания с личен характер като тези, които са предоставени на местните лица в рамките на общия ред за определяне на данъчната основа.

28 В това отношение следва да се припомни, че макар прякото данъчно облагане да е от компетентността на държавите членки, последните все пак трябва да упражняват тази компетентност при спазване на правото на Съюза (вж. по-специално решение Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, т. 36 и цитираната съдебна практика).

29 Следва също да се припомни, че правилата за равно третиране забраняват не само явната дискриминация, основана на гражданство, но и всички прикрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други разграничителни критерии фактически водят до същия резултат (вж. по-специално решение Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, т. 37 и цитираната съдебна практика).

30 Съгласно постоянната практика на Съда дискриминация е налице единствено при прилагането на различни правила към сходни положения или при прилагането на едно и също правило към различни положения (вж. по-специално решения Schumacker, C-279/93, EU:C:1995:31, т. 30 и Gschwind, C-391/97, EU:C:1999:409, т. 21).

31 В това отношение от практиката на Съда следва също, че в областта на преките данъци положението на местните лица и положението на чуждестранните лица в дадена държава по правило не са сходни, доколкото полученият на територията на една държава доход от чуждестранно лице най-често представлява само част от общия му доход, съсредоточен по неговото местопребиваване, и доколкото личната способност за плащане на данъци на чуждестранното лице, произтичаща от отчитането на съвкупността от неговите доходи, и личното и семейното му положение, може най-лесно да се прецени на мястото, където е центърът на личните и имуществените му интереси, което по принцип съответства на неговото обичайно пребиваване (решение Wallentin, C-169/03, EU:C:2004:403, т. 15 и цитираната съдебна практика).

32 Също така обстоятелството, че дадена държава членка не дава възможност на чуждестранно лице да се ползва от някои данъчни предимства, които предоставя на местно лице, по правило не е проява на дискриминация предвид обективните различия между положението на местните лица и това на чуждестранните лица от гледна точка както на източника на доходите, така и на личната способност за плащане на данъци или на личното и семейното положение (решение Wallentin, C-169/03, EU:C:2004:403, т. 16 и цитираната съдебна практика).

33 Съдът обаче е постановил, че е различен случаят, когато чуждестранното лице не получава значителни доходи в държавата по своето пребиваване, а получава основната част от облагаемите си доходи от дейност в държавата по своята месторабота, по такъв начин, че държавата по неговото пребиваване не е в състояние да му предостави предимствата, които са резултат от отчитането на неговото лично и семейно положение (решение Wallentin, C-169/03, EU:C:2004:403, т. 17 и цитираната съдебна практика).

34 Всъщност, що се отнася до чуждестранното лице, което получава основната част от доходите си в държава членка, различна от държавата по пребиваването му, дискриминацията се състои в това, че личното и семейното положение на това чуждестранно лице не е взето предвид нито в държавата по пребиваването му, нито в държавата по местоработата му, при това независимо от различните приложими ставки съгласно закони като разглежданите в главното

производство, а именно Закона относно специалното данъчно облагане на доходите и Закона относно данъка върху доходите (вж. в този смисъл решение Wallentin, C-169/03, EU:C:2004:403, т. 17).

35 Тези съображения се прилагат, съгласно практиката на Съда, към всички данъчни предимства, свързани със способността за плащане на чуждестранното лице, които не се вземат предвид нито в държавата по пребиваване, нито в държавата по месторабота (вж. в този смисъл решение Lakebrink и Peters-Lakebrink, C-182/06, EU:C:2007:452, т. 34) и също така, mutatis mutandis, в положение, при което облагаемите доходи се състоят от пенсия за осигурителен стаж и възраст (решение Turpeinen, C-520/04, EU:C:2006:703, т. 29).

36 В настоящия случай към разглеждания в главното производство момент г-жа Hirvonen не е получавала никакъв облагаем доход в държавата по пребиваването си, тъй като нейните доходи се състоят по-специално от пенсията ѝ за осигурителен стаж и възраст, произтичаща от професионалните ѝ дейности в Швеция. Поради това по принцип е следвало последната да вземе предвид личното и семейното положение на г-жа Hirvonen.

37 Впрочем трябва да се приеме за установено, че видно от акта за преюдициално запитване Кралство Швеция гарантира — в рамките на Закона относно специалното данъчно облагане на доходите, с който е извършено адаптиране на данъчното облагане на чуждестранните данъчнозадължени лица, като е предвидена по-специално единна ставка, която е по-ниска от прилаганата за местните данъчнозадължени лица — че първите няма да бъдат третирани по-неблагоприятно от вторите.

38 Така, също видно от този акт, когато изберат данъчно облагане на своите доходи в рамките на режима на данъчно облагане при източника, чуждестранните данъчнозадължени лица са подложени на данъчна тежест, която по правило е по-ниска от тази, която понасят местните данъчнозадължени лица за сходни доходи.

39 Именно по този елемент фактите в главното производство се различават от специфичните факти по делото, по което е постановено решение Gielen (C-440/08, EU:C:2010:148).

40 Всъщност в последното дело, в което се разглежда съвместимостта с правото на Съюза на данъчно предимство, което би могло да се окаже неблагоприятно преди всичко за чуждестранните данъчнозадължени лица, се поставя въпросът дали възможността на последните да изберат данъчния режим на местните данъчнозадължени лица може да премахне дискриминационния характер на това предимство.

41 Отговаряйки отрицателно на този въпрос, Съдът обяснява, че възможността да се избере между дискриминационен данъчен режим и друг данъчен режим, за който се твърди, че не е такъв, не може да премахне дискриминиращото действие на първия от тези два данъчни режима. Да се приеме обратното, би довело, според Съда, до узаконяване на данъчен режим, чието съществуване само по себе си продължава да представлява нарушение на член 49 ДФЕС поради дискриминационния си характер. Съдът освен това посочва, че национален режим, който ограничава свободата на установяване, остава в не по-малка степен несъвместим с правото на Съюза, макар неговото прилагане да е факултативно (решение Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, т. 50—53).

42 Така Съдът стига до заключението, че изборът, предоставен на чуждестранните данъчнозадължени лица, да предпочетат приложимия за местните данъчнозадължени лица режим, няма неутрализиращо действие по отношение на дискриминацията по смисъла на член 49 ДФЕС (решение Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, т. 54).

43 В главното производство обаче, напротив, макар да е вярно, че чуждестранните данъчнозадължени лица имат възможност да изберат общия режим на данъчно облагане, предназначен главно за местните данъчнозадължени лица, от представената пред Съда преписка е видно, че режимът на данъчно облагане при източника като цяло е по-благоприятен от общия режим на данъчно облагане и изисква по-малки усилия от чуждестранните данъчнозадължени лица, отколкото тези, които се изискват от местните данъчнозадължени лица.

44 Разлика в третирането между чуждестранните данъчнозадължени лица и местните данъчнозадължени лица, която се състои в това, че брутните доходи на първите подлежат на окончателно данъчно облагане с единна ставка чрез удръжка при източника, докато нетните доходи на вторите се облагат съгласно таблица за прогресивно облагане, включваща основно данъчно облекчение, е съвместима с правото на Съюза, при условие че единната ставка не е по-висока от ставката, произтичаща за заинтересованото лице от действителното прилагане на таблицата за прогресивно облагане на нетните доходи, надвишаващи основното данъчно облекчение (вж. в този смисъл решение Gerritse, C-234/01, EU:C:2003:340, т. 53 и сл.).

45 В случая в главното производство от представената пред Съда преписка личи, че г-жа Hirvonen е щяла да плати по-високи данъци, ако бе избрала да бъде приравнена на местно данъчнозадължено лице и така да подлежи на общия режим на данъчно облагане. Поради тази причина тя избира режима на данъчно облагане при източника, уреден от Закона относно специалното данъчно облагане на доходите. Тъй като се е ползвала от по-благоприятно данъчно облагане от това, което щеше да се приложи спрямо нея, ако бе избрала общия режим на данъчно облагане, г-жа Hirvonen не може в допълнение да иска данъчното облекчение, което е щяло да ѝ бъде предоставено в рамките на общия режим на данъчно облагане.

46 Както изтъква данъчната администрация в своето становище, при обстоятелства като тези в главното производство отказът да се признае разглежданото в главното производство приспадане с личен характер трябва да се приеме по-скоро като присъщ елемент на режима на данъчно облагане при източника, тъй като той цели както да опрости задачата на тази администрация, така и да облекчи чуждестранното данъчнозадължено лице. В този смисъл, когато последното избере такъв режим, посочената администрация е освободена от задачата да събере данъка от посоченото данъчнозадължено лице, поради което не е необходимо тя да има точна представа за неговото лично и семейно положение. Същевременно същото данъчнозадължено лице е освободено от задължението за съдействие, в смисъл че то не е длъжно да представя данъчна декларация на шведски за доходите, които получава в Швеция, и следователно не е длъжно да се запознава с данъчната система на държава членка, различна от държавата му по пребиваване.

47 Поради това следва да се приеме, че съответства на същността на режима на данъчно облагане при източника обстоятелството, че не всички действително направени разходи от данъчнозадълженото лице могат да бъдат взети предвид в рамките на този вид данъчно облагане, като се има предвид, че данъкът се събира при органа, който плаща националните обезщетения в държавата по източника на доходите. По правило от този орган не се изисква да взема предвид определени разноски и отчитането на всички разноски би било в противоречие с опростяването, към което се стреми този режим.

48 Следователно отказът в национална правна уредба като разглежданата в главното производство, да се предостави възможност за специални приспадания на чуждестранно данъчнозадължено лице, е ирелевантен по отношение на евентуалното нарушение на правото на Съюза от страна на тази правна уредба, доколкото това данъчнозадължено лице не е подложено на данъчна тежест, като цяло по-висока от тази, която понасят местните данъчнозадължени лица и приравнените на тях лица, чието положение е сходно с неговото.

49 От гореизложеното следва, че отказът в рамките на данъчното облагане на доходите да се предоставят на чуждестранните данъчнозадължени лица, които получават по-голямата част от доходите си от държавата по източника им и които са избрали режима на данъчно облагане при източника, същите приспадания с личен характер като тези, които са предоставени на местните данъчнозадължени лица в рамките на общия режим на данъчно облагане, не съставлява дискриминация в разрез с член 21 ДФЕС, когато чуждестранните данъчнозадължени лица не са подложени на данъчна тежест, като цяло по-висока от тази, която понасят местните данъчнозадължени лица и приравнените на тях лица, чието положение е сходно с това на чуждестранните данъчнозадължени лица.

По съдебните разноски

50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

Отказът в рамките на данъчното облагане на доходите да се предоставят на чуждестранните данъчнозадължени лица, които получават по-голямата част от доходите си от държавата по източника им и които са избрали режима на данъчно облагане при източника, същите приспадания с личен характер като тези, които са предоставени на местните данъчнозадължени лица в рамките на общия режим на данъчно облагане, не съставлява дискриминация в разрез с член 21 ДФЕС, когато чуждестранните данъчнозадължени лица не са подложени на данъчна тежест, като цяло по-висока от тази, която понасят местните данъчнозадължени лица и приравнените на тях лица, чието положение е сходно с това на чуждестранните данъчнозадължени лица.

Подписи